

Čís. 14693.**Čím je založen kontokorentní poměr mezi stranami.**

(Rozh. ze dne 13. listopadu 1935, Rv I 2386/33.)

Proti žalobě na zaplacení provisií namítla žalovaná, že po dobu, kdy byl žalobce jejím zástupcem, trval mezi ní a žalobcem kontokorentní poměr. **P r v ý s o u d** zamítl žalobu. **D ů v o d y:** Žalobce zprostředkoval prodeje automobilů, z kterýchžto prodejů měl nárok na provisi. Dále odebíral od žalované automobilky automobily a součástky na vlastní účet a obstarával též komisioní prodej. Měl u žalované jen jediný účet, na který se převáděl zůstatek z minulého roku a kde se účtovaly automobily a součástky na vlastní účet žalobci dodané, připisovaly se provise a protihodnoty za zboží do komise dané. Žalovaná zasílala žalobci průklepy jednotlivých stránek účetní kartotéky s průvodním dopisem, a tento poměr trval po celou dobu, po kterou žalobce byl zástupcem žalované strany; konečné vyúčtování nebylo dosud provedeno. O vzájemném obchodním spojení mezi oběma stranami byl veden účet, do kterého mimo položky provisií vpisovány byly položky za zboží žalobcem na vlastní účet odebrané. V průvodních dopisech, kterými byly účty zasílány, byly vždy vykazovány zůstatky buď ve prospěch žalobcův nebo ve prospěch žalované. Vedením účtu o všech vzájemných pohledávkách, pravidelným zasíláním průklepu ukončených stránek účtu s průvodními dopisy, ve kterých uveden vždy zůstatek k dobru nebo k tíži stran, projevily strany mlčky souhlasnou vůli založiti o vzájemných pohledávkách kontokorentní poměr, který také ve skutečnosti trval po celou dobu obchodního spojení sporných stran; tím přestaly býti jednotlivé pohledávky samostatnými pohledávkami, nemohou býti samostatně uplatňovány a zůstávají články celkového obchodního spojení a možno je uplatniti až při konečném vyúčtování v rámci salda. **O d v o l a c í s o u d** nevyhověl odvolání. **Z d ů v o d ů:** Není třeba, aby kontokorentní poměr byl mezi stranami výslovně umluven, stačí, že je tu dostatečný podklad pro příslušný projev vůle obou stran. Žalobci nechybí kvalifikace obchodníka, když byl samostatným provisním obchodním zprostředkovatelem a vedl nadto komisionářský sklad.

N e j v ý š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

K založení kontokorentního poměru stačí, že strana zasílá v jistých intervalech druhé straně účetní uzávěrky, vyplývá-li ze způsobu vyúčtování, že jednotlivá plnění stran mají býti zbavena vztahu ke vzájemným plněním strany druhé, že mají býti posuzována jen jako články celku a že občasným pravidelným vzájemným zjišťováním obchodního salda mají jednotlivé vzájemné pohledávky zaniknouti ve zjištěném saldu tak, že je nelze zvlášť uplatňovati, a neodporuje-li druhá strana tomuto způsobu vyúčtování. Tomu tak bylo v souzeném případě, když veškeré vzájemné pohledávky stran, t. j. jak provisní pohledávky dovozatelovy, tak

i pohledávky žalované za zboží prodané dovolateli na pevný účet nebo dané mu do komise a dovolatelem dále zcizené byly zapisovány na jediný účet a když současně s výpisy z účtů, t. j. s průklepy jednotlivých stránek účetní kartotéky byly dovolateli zasílány průvodní dopisy, v nichž byl vyznačen zůstatek (saldo) ve prospěch té či oné strany a bylo podotknuto, že se výpis pokládá za správný, nebudou-li do 8 dnů podány reklamace. Přijímal-li dovolatel tyto účetní uzávěrky po celou dobu obchodního spojení, aniž by odporoval způsobu vyúčtování, nutno usouditi, že mlčky souhlasil s projevenou vůlí žalované, směřující k založení kontokorentního poměru. Okolnost, že výpisy z účtů nebyly zasílány ve stejných časových intervalech jest nerozhodná, neboť v tomto směru se mohly strany, a to i mlčky, dohodnouti i jinak (čl. 291 obch. zák.). Tvrzení dovolatelovo, že komisní zboží nebylo pojato do kontokorentního poměru, odporuje spisům, neboť svědek L., jehož se dovolatel dovolává, udal, že i pohledávky z komisního poměru se zapisovaly na běžném účtě. Byl-li takto mlčky učiněnou dohodou stran založen kontokorentní poměr, jest pro otázku zde řešenou nerozhodno tvrzení dovolatelovo, že mu nebyla zaslána konečná účetní uzávěrka žalované a že s ní saldo nikdy neúčtoval a je neuznával.

Čís. 14694.

Příhláška dlužných daní berním úřadem k rozvrhovému roku, opatřená podpisy dvou úředníků berního úřadu a jeho úředním razítkem, vyhovuje předpisu § 210 ex. ř.

(Rozh. ze dne 14. listopadu 1935, R I 346/35.)

Srovnej čís. 12880 sb. n. s.

P r v ý s o u d rozvrhuje nejvyšší podání nepřikázal z něho československému státu na přihlášené daně v přednostním pořadu nic. **D ů v o d y:** Soud nepřikazuje bernímu úřadu přihlášené daně v pořadí přednostním, ježto ani do rozvrhového roku nebyly předloženy listiny, které jsou dokladem přihlášených nároků co do existence a způsobilosti k uspokojení podle § 210 ex. ř. Příhláška daňová sama o sobě nemůže nahraditi doklady o výši a správnosti požadovaných daní, zvláště když tato přihláška je nejasná, neboť není z ní patrno, ze kterých nemovitostí daně jsou požadovány a soud není povinen, ani oprávněn neúplnou přihlášku vysvětlovati a doplňovati. **R e k u r s n í s o u d** nevyhověl rekursu. **D ů v o d y:** Prvý soud postupoval úplně správně, ježto berní úřad až do rozvrhového roku nepředložil soudu listiny, které by byly dokladem jeho nároků co do existence a způsobilosti k uspokojení podle § 210 ex. ř. Mylný je názor stěžovatele, že přihláška berního úřadu nepotřebuje dalšího dokladu, poněvadž byla vyhotovena podle předpisů platných pro berní úřady a opatřena podpisy úředníků k tomu určených, jakož i úředním razítkem. Tím bylo učiněno zadost toliko předpisům formálním. V přihlášce však není přesně uvedeno, ze které nemovitosti které daně se požadují, vždyť v žádném případě nemůže berní úřad požadovati daně za rok 1931, a nejsou z přihlášky patrné podmínky pro požadované